

[Handelsministeren.]

akkurat, hvad man kunde vente sagt fra den Side. Bare man i et Lovforslag kan finde en Paragraf, som kunde tyde paa, at der kunde være en Uoverensstemmelse mellem de Radikale og Socialdemokraterne, skal man for Alvor have det draget frem. Det er saamænd en meget barnlig Fornøjelse at gøre noget saadant, det faar heller ingen Betydning, og jeg kan sige til det ærede Medlem, at der har ikke været mindste Uenighed i Ministeriet mellem de radikale Medlemmer og de socialdemokratiske om denne Paragraf, ikke den allermindste! Det ærede Medlem vil ikke kunne finde saa stor en Sprække, at han vil kunne stikke blot et Stykke Papir ind i den. Det ærede Medlem maa se sig om efter noget andet at kritisere de Radikale for eller, rettere sagt, at drille dem med.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Overfor de Bemærkninger, jeg havde gjort til de Konservative om, at de ikke har stemt mod Lovforslaget i 1919—20, sagde det ærede Medlem, at der kunde gives mange Eksempler paa, at man her i Rigsdagen ikke har stemt imod et Lovforslag, men har undladt at stemme, f. Eks. fordi man vilde have det prøvet i det andet høje Ting. Det er fuldkommen rigtigt; men det er kun i saadanne Tilfælde, hvor man ønsker Lovforslaget fremmet, ellers er der ingen Mening i det. Og naar de Konservative i 1919—20 ikke stemte imod Lovforslaget, var det, fordi de i Virkeligheden i Princippet var enige med Lovforslaget. De var enige i, at noget maatte der ske paa dette Omraade. Hvis de ærede Medlemmer virkelig havde været imod Lovforslaget, havde de stemt mod det, men det vilde de ikke, de vilde have det prøvet i det andet høje Ting. Der var, som ogsaa Betænkningen udviser, Uenighed om mangt og meget af det, der stod i Lovforslaget, men de var saa begejstrede for selve Princippet, at de, trods denne Uenighed, alligevel vilde lade Lovforslaget passere og ikke stemte imod det. Det gjorde de Ret i, og det skal de ikke have Utak for.

Nu siger det ærede Medlem, og han henviser til den citerede Betænkning, som de to ærede Medlemmer Hr. Korsgaard og Hr. Fraenkel har skrevet i 1919—20, at man vilde have en Undersøgelse, der maatte en større Undersøgelse til end den, der forelaa, for at man kunde komme til Klarhed over Spørgsmaalet. Det er rigtigt, det har de ærede Medlemmer givet Udtryk for

i Betænkningen; men de har ikke givet Udtryk for det i de Ændringsforslag, de stillede. Saa vidt jeg erindrer, blev der ikke fra konservativ Side da stillet noget Ændringsforslag om, at man skulde have en Undersøgelseskommission, man opstillede konkrete Ændringsforslag, og jeg gaar ud fra, at hvis de var blevet vedtaget, vilde man have stemt for Loven. Det ærede Medlem kan let se det efter i Tillæg B.

Saa sagde det ærede Medlem, at jeg havde Brug for at konstatere den afvisende Handling, som det ærede Medlem har givet Udtryk for, i min Agitation. Ja, ethvert Parti har jo Brug for Agitationsstof, og jeg skal saamænd ikke forkaste et godt Agitationsnummer, heller ikke overfor de Konservative, men det er nu ikke det, jeg har tilsigtet ved denne Lejlighed. Hvad jeg tilsigter, er at faa Tilslutning til Lovforslaget, men det har jeg ikke kunnet faa hos de Konservative. Det ærede Medlem har afvist det, og saa maa jeg jo tage Stillingen, som den foreligger, det er der ikke noget at gøre ved.

Saa spurgte det ærede Medlem — og det skal være min sidste Bemærkning til ham —, hvorledes vil Ministeren gribe ind overfor Benzinpriserne, overfor Benzinselskaberne og Margarinetrusten gennem denne Lov? Det forekommer mig, at det ærede Medlem, der dog er Fører for et stort Parti og er et forstandigt Medlem af Tinget, ikke bør stille et saadant Spørgsmaal, eftersom det Lovforslag, jeg har foreslaaet, overhovedet ikke under nogen Form giver sig ud for, at det skulde være et Forslag, der gav en Anvisning paa, hvorledes man i det paagældende Tilfælde skulde optræde fra Regeringens og Lovgivningsmagtens Side. Det bestemmes tværtimod udtrykkeligt, at der skal kunne finde en Undersøgelse Sted, og derefter skal Ministeren og Rigsdagen tage Stilling til, hvad der eventuelt skal ske.

Derfor er det urigtigt at stille et Spørgsmaal som det, det ærede Medlem her stiller. Men selv om jeg kunde besvare det, vilde det dog være det dummeste, jeg kunde indlade mig paa, set fra et Samfundssynspunkt, at offentliggøre, hvad jeg eventuelt kunde tænke mig der skulde foretages, naar en Trust vilde skruer Priserne op. Nej, saadant noget publicerer man ikke. Det er meget muligt, det ærede Medlem Hr. Drachmann, der nu korrigerer mig, vilde gøre det, men det vilde saa være et Udtryk for, at han ikke var rigtig paa det rene med, hvad der skulde foretages i en Sag, naar den skulde fremmes paa fornuftig Maade.